

З ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ПИСЕМНОСТІ

Коли людина хоче висловити свої емоції, вона застосовує найдоступніший

інструмент людського спілкування – мову. З допомогою слів люди передають радість, гнів, ласку, зневагу, підтримку, повагу тощо. Від моменту створення немовля чує рідну мамину мову, таким чином, мова живе в наших серцях протягом усього життя. І саме вона є основною ознакою нації, бо формує національний менталітет, є живим свідком історії народу, зберігає його культурні здобутки, є

визначальним чинником життя людини і суспільства.

Красива, калинова українська мова – духовний скарб нації. Знання рідної мови повинно стати фундаментом особистості кожного українця, кожної людини, проживаючої на території України. Людина, яка не хоче знати рідної мови, руйнує підґрунтя власної особистості.

Мові відведено важливу роль в розвитку освіти, культури, для об'єднання суспільства, формування нації і зміцнення держави. Рідну мову потрібно шанувати і любити, піклуватися про неї, захищати, розкривайте для себе її силу і велич.

Відзначенням цього дня хочеться привернути увагу спільноти до сучасного становища нашої мови. Ми – народ, у яких гнобителі намагалися відібрати рідну мову. Втрата мови — то втрата самобутності.

З 1997 року з урахуванням важливої ролі української мови в консолідації українського

суспільства щороку в Україні 9 листопада відзначається свято розвитку державної мови.

Наші прабатьки розмовляли українською мовою, а праматері співали колискові! Поети і письменники возвеличували рідну мову. Скільки прекрасного сказано українською! Сміємося ж і плачемо, любимо ж і гніваємося рідною мовою! Збережімо її красу і неповторність для наступних поколінь!

Рекомендовано до читання вірш Максима Рильського «Мова» за посиланням <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=184>